IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Seite 87v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cur p̄tantū tempꝰ ꝑpam ñ uenisset ad
domū. nec aduxorē. dū omīs de pegrinati
one remeantes hanc habeant uoluntatē.
Cui respondit ñ ēe iustū. ut dū cōmilitonē
eī & dux utrīa castrq; & in hostiū regio
ne dormitarent. ipse cū uxore ꝑpa req
esceret. Jepulis indulgeret. Et cū hec il
le dixisset. p̄cepit. ut illa die ibi mane
ret. altera die pgere. dimitteret. addu
cē. Vocatq; rursus ad cenā uriam a rege
& ad ebrietatē usq; ꝑducī. inuitante eo
studiose rege frequentē ad copulā. nichil
omīnō rerum dormiuit ad ianuas re
gis. nullo desiderio ēcitatī uxoris. Quo
facto. rex nimie ētristatī scripsit ioab
q̄si ueo deliquerit p̄cipiens punendī.
Significauit etiā ultionis modū. ne fieret
ipse in suo scelere manifestus dicēs. ut
parte q̄ēet hostiū grauis manī. Jposset
pugnando piculū sustinere ibi eū po
neret. Jcōmisso plio iuberet cunctos
abeo recedere. ut solus in mortis piculo
remaneret. Et cū hec scripsisset & suo
signaculo munisset eplam. ioab defe
rendā dedit uriē. ioab aū litteras sus
cipiens Juoluntatē regis agnoscens.
ad locū ubi hostes nouerat fortē immu
nere uriā ēstituit. Dedit itaq; ei q̄sdā
militū optimq; seq; diē omnīū iuritte
solatia p̄bituriū. si forte possent partē
muri deicere Jad urbīa ciuitatis intra
re. Quē petit. ut cū ēet miles ualde for
tissimī. & haberet q̄dam apd regē Jom
nē exercitū. ad hoc ñ dedignaretī acce
dere. s; potī huīm res agere ēgaudere.
Cūq; uriam fiducialiter accessisset. ioab se
orsū cū eo pugnaturis diē. ut eū solum
facta hostiū incursione desererent.
Hebreis q̄ ad ciuitatē accedentib̄ amma
nitē metuentes. ne in illo loco ubi uriam
ēstituī erat uenientes muros ciuitatis
ascenderent. eligentesq; fortissimos uiros
& repente portas apientes magno cursu
Jumpetu inimicos adgressi s. Qd dū uidis
sent omīs q̄ erant cū uria sic eis p̄dicerat
ioab. dereliquerī eū solū. Jmortuus ē ibi.
ioab aū misit ad regē. p̄cipiens eis. ut dice
rent q̄a studuisset q̄dē capē ciuitatē. & cū
accessisset ad murū multis ibi cadentib̄
abscessisset. Et si q̄dē irasceretī. iriē mortē
partē indicarent. Hec q̄ audiente rege.
& grauī ferente & dicente eos incaute
fecisse. ut ad murū urbis accederent. cū ma
gis deberent p̄ceuiculos aut alias machi
nationes capē ciuitatē. dū utiq; exemplū
haberent filii gedeon abimelech. q̄ dū
turrī thebes expugnare uellet uiolentē
a sene muliere petra p̄cussus pbaretī ex
tinctī. Et cū ēet uir fortissimī ꝑpī diffi
cultatē rei turpī sit p̄emptus. q̄ memo
ria oportuisset eos muros hostiū ñ adire.
cū sit optimū apd omīs ut ea q̄ gerunt in
p̄lius seu bene seu male memoria teneantī.
q̄ua q̄tenī alia q̄dē imitanda sint. alia fu
gienda. Cūq; hesitasset rex & de casu bel
lico cogitaret. iriē morte anuntius indi
cata. repente ab indignatione cessauit.
iussit ut reuertentes ioab dicerent hu
manū ēe q̄d ēcitigit. & bella huīm semp
habere naturā mutabile. aliq̄ndo q̄dem
inimici superessint. aliq̄ndo ī subiecti.
De cetō ī oppsione puidendū. ne denuo
inaliq̄ parte delinq̄rent. s; uallis & di
uersis moltitonib̄ obsiderent. Jpualentes
ciuitatē q̄dē omino subuerterent. & ha
bitatores omīs partē trucidarent. Sunti
itaq; ioab ea quē fiebant a rege dicta por
tabat. Vxor aū iriē bethsabee mortē sui
iri cognoscens. multis eū diebꝰ fleuit.
Quiescente ī tristicia & lacrimis. mox eam